

ورود مسلم بن عقیل(ع) به کوفه در سال 60 هجری قمری

پس از دعوت کوفیان از امام حسین(ع) و ارسال نامه های بی شمار برای وی و درخواست از آن حضرت جهت رفتن به کوفه و بر عهده گرفتن رهبری قیام بر ضد یزید بن معاویه، آن حضرت، پسرعمویش مسلم بن عقیل(ع) را با نامه ای به سوی کوفیان اعزام کرد...

پس از دعوت کوفیان از امام حسین(ع) و ارسال نامه های بی شمار برای وی و درخواست از آن حضرت جهت رفتن به کوفه و بر عهده گرفتن رهبری قیام بر ضد یزید بن معاویه، آن حضرت، پسرعمویش مسلم بن عقیل(ع) را با نامه ای به سوی کوفیان اعزام کرد. مسلم بن عقیل(ع) در پانزدهم ماه مبارک رمضان سال 60 قمری از مکه معظمه خارج گردید و از آن جا به مدینه منوره رفت و پس از تجدید دیدار با خانواده خویش و زیارت قبر شریف پیامبر(ص) و وداع با آن مضجع مطهر، به سوی کوفه حرکت کرد و در روز پنجم شوال همان سال وارد شهر عظیم کوفه گردید و در خانه مختار بن ابی عبیده ثقفی، که از شیعیان مبارز و از مخالفان سرسخت بنی امیه بود، سکونت گزید. شیعیان مخلص و انقلابیون کوفه، که از حضور مسلم بن عقیل(ع)، به عنوان نماینده و سفیر امام حسین(ع) در این شهر آگاه شدند، دسته دسته به سوی وی شتافته و به وی خیر مقدم گفتند.

هنگامی که گروهی از آنان در حضور مسلم(ع) اجتماع می کردند، وی نامه امام حسین(ع) را برای آنان می خواند و مردم به خوبی گوش فرا داده و از شوق دیدار قریب الوقوع آن حضرت، گریه می کردند.

پس از آمادگی نسبی مردم، مسلم بن عقیل(ع) از آنان برای امام حسین(ع) بیعت گرفت و تعداد هیجده هزار تن از انقلابیون کوفه، در نخستین روزهای ورود مسلم، با وی بیعت کردند. مسلم بن عقیل(ع)، نامه ای به محضر امام حسین(ع) نوشت و آن حضرت را از وضعیت کوفه و بیعت مردم با وی، با خبر گردانید و از امام حسین(ع) درخواست نمود، که به سوی کوفه حرکت کند، تا شخصاً رهبری مردم را بر عهده گیرد.

از آن سو، هواداران بنی امیه و طرفداران یزید بن معاویه، همانند عبدالله بن مسلم حصرمی، عماره بن عقبه و عمر بن سعد، که از صاحب نفوذان کوفه بودند، برای یزید بن معاویه، نامه هایی به شام ارسال کرده و او را از وضعیت کوفه و بیعت شیعیان با مسلم بن عقیل(ع) آگاه نمودند و از وی درخواست کردند که به جای نعمان بن بشیر، عامل وی در کوفه، که با قیام مسلم بن عقیل(ع) برخورد جدی نمی کند، شخص دیگری بفرستد که دارای عزمی قوی و اراده ای راسخ باشد و در برخورد با مخالفان حکومت، شدت و خشونت به خرج دهد.

یزید بن معاویه، پس از مطالعه نامه هواداران خود در کوفه و مشورت با سرجون مسیحی، تصمیم گرفت عبدالله بن زیاد، عامل خویش در بصره را با حفظ سمت، به حکومت کوفه نیز منصوب کند، تا با قساوت و شدتی که در وی وجود دارد، قیام مسلم بن عقیل(ع) و شیعیان و محبان اهل البیت(ع) را در کوفه سرکوب کند.